

garetha, agga se olli meile liig piß ja raßke wálja dölda; Kreta on palju kergem. Se peab kóik se páew selle pißfufese járrele wata=ma ja temmaga mángima; tedda kaenla alt finni hoides, weab ta tedda úhhest paigast teise tagga, sest temma ei sa weel omma jalgega kusagile. Ma olleks selle lapsaga tõešte úsna kimpus ollewad, kui mul Kretat ei olleks."

"Úhhe sesugguse kulla túkki járrele ei maksa siis ennam jónna kullutada," ütles tohter pealt náhhes pahhase melega. — "Jah tõešte, auus herra," wastas emma, "ma ei wõi mitte, selle pißfufese párrast on ta mulle wágga tarwis!" seal jures pühkis emma põllega higgi, mis tal hirmu párrast möda palgeid mahha jooksis. — "Siis peame meie kúl sedda keige pißsemat ja sellega úhhes — ka kóige raßkemat koormat sinnu kaelast árrawótma, kelle párrast kóik teised nenda háddašte tarwis on," ütles tohter jälle, wággise ennast tõsisel nául piddades. "Proua sowiks kúl úht suremat last sada; agga minnu arwates polle sest suurt luggu: sedda pißsem ta on, sedda ennam õp=

piß ta ka omma kaßfuwannemaid armaßtama. Kas polle tõssi!"

"Sedda minnu Juffut? — Ei auus herra, sedda paksu p . . . t ei sa kegi!" — "Agga se laps on sul jo ommeti ilma asjata riistiks kaelas. Mõttele járrele, kui palju sul korraka kergem on, kui sa sest pißfufesest lahti saad, armas Eisa!" — "Ei, ei, ei! tedda ei anna minna mitte!" Ta tõmbas sure tuhhinaga sedda paksu omma sülle, andis temmale mitmese kofta suud ja wiis tedda tuppa, nagu tahhaks ta tedda úhhe sure õnnetuse eest árra hoida.

Eigutud süddamega watas tohter takka járrele ja hüdis rõõmsa heálega: "Mis ma siit otsisin, ei olle ma mitte leidnud; ma ollen agga leidnud, et ellu õn mitte ükski uhke maeades, waid ka pißfufeste onnikeste sees leida on. Kus usk ja lotus nenda teine teise káekõrwas káiwad, kui siin, seal ei wõi ka se peaasti armaßtus mitte pududa."
